

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **Ing. A. A. pre spolupáchateľstvo trestného činu podvodu** podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, v konaní o povolenie obnovy konania na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1 Nt 66/2007 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 6 Nto 2/09 a 6 Tos 10/09, o návrhu obvineného Ing. A. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

Trestné veci obvineného Ing. A. A. vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 6 Nto 2/09 a 6 Tos 10/09, sa Krajskému súdu v Trenčíne **neodnámajú**.

O d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 T 232/2000, bol obvinený Ing. A. A. odsúdený za spolupáchateľstvo trestného činu podvodu a ďalšie trestné činy na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, so zaradením do prvej nápravno výchovnej skupiny.

V tejto veci podal menovaný obvinený 6. augusta 2007 návrh na povolenie obnovy konania. Okresný súd v Trenčíne o tomto návrhu koná vo veci pod sp. zn. 1 Nt 66/2007.

Obvinený v návrhu na obnovu konania a aj v ďalších podaniach namietol zo zaujatosti celý Okresný súd v Trenčíne.

Konajúci senát Okresného súdu v Trenčíne, vo veci týkajúcej sa návrhu na povolenie obnovy konania, rozhodol na neverejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2007, že predseda senátu JUDr. Milan Straka a prísediaci Emília Petrová a Ján Rehák nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v tejto trestnej veci o návrhu na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obvinený Ing. A. A. do zápisnice o verejnom zasadnutí určenom na 26. januára 2009 na konanie o povolení obnovy konania. Dovtedy obvinený nemal doručené rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne o tom, že konajúci senát nie je vylúčený z vykonávania úkonov predmetného trestného konania. Uznesenie bolo obvinenému doručené na tomto verejnom zasadnutí, na ktorom proti nemu podal sťažnosť a verejné zasadnutie bolo odročené za účelom predloženia veci Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o tejto sťažnosti. Okresný súd zároveň predložil vec Krajskému súdu v Trenčíne aj na rozhodnutie o návrhu obvineného, ktorým z dôvodu námietky zaujatosti celého Okresného súdu v Trenčíne žiadal, aby bola vec prikázaná Okresnému v Trnave.

Do zápisnice o spomenutom verejnom zasadnutí Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 26. januára 2009 obvinený uviedol, že trvá na námietke zaujatosti aj voči celému Krajskému súdu v Trenčíne.

Na Krajskom súde v Trenčíne sú tieto veci vedené pod vyššie uvedenými spisovými značkami, ktoré krajský súd uvádza v predkladacej správe s opatrením predsedu senátu na predloženie veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci, vzhľadom na všeobecnú námietku zaujatosti vznesenú obvineným voči celému Okresnému súdu v Trenčíne ako aj Krajskému súdu v Trenčíne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie ani jednej z vecí Krajskému súdu v Trenčíne, o ktorých má tento rozhodovať, a ich prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por., z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto postup existujú dôležité dôvody. Dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

Všeobecnú námietku zaujatosti sudcov príslušného súdu možno považovať za návrh na odňatie a prikázanie veci. Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba podľa ustálenej súdnej praxe považovať aj zistenie takých skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Obvinený A. A. v danej veci vzniesol všeobecnú námietku zaujatosti aj celého Krajského súdu v Trenčíne, ale bližšie ju nešpecifikoval. Iba nepriamo možno odvodzovať, že je to ten istý dôvod, pre ktorý namietal Okresný súd v Trenčíne, teda pre procesný postup, že tento súd neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania a nebral do úvahy niektoré listinné dôkazy, a tak mu nedôveruje.

Námietky obvineného vo vzťahu k sudcom krajského súdu nie sú konkretizované z pohľadu toho, v čom má spočívať pomer sudcov tohto súdu k prejednávanej veci alebo k samotnému obvinenému, pre ktorý by bolo možné mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Také námietky nie sú uvádzané ani ku konkrétnym členom senátu, ktorému boli veci v zmysle rozvrhu práce pridelené na rozhodnutie, ani k ďalším sudcom.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne, nielen z trestného oddelenia ale i zo všetkých ostatných úsekov, sa vyjadrili, že sa necítia vo veci zaujatí, že obvineného ani nepoznajú, okrem tých, ktorí rozhodovali v odvolacom konaní trestnú vec obvineného. Žiaden zo sudcov krajského súdu nemá nijaký osobný vzťah k obvinenému a z vyjadrení sudcov je tiež zrejmé, že nemajú žiadny pomer k prejednávanej veci.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie napr., že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom.

Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Z návrhu obvineného, z vyjadrení sudcov krajského súdu a na základe spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosť o nezáujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne, v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. Ani iné dôvody uvedené v odsekoch 2 a 3 § 31 Tr. por. nevylučujú všetkých sudcov krajského súdu.

Totíž, len keby bolo zistené, že všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne sú z niektorého z dôvodov § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veci, o ktorej sú príslušní konať a rozhodovať, prichádzal by do úvahy postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Také skutočnosti zistené neboli.

Preto niet dôvodu odnímať veci uvedené vo výroku tohto rozhodnutia Krajskému súdu v Trenčíne. Ten musí najprv rozhodnúť o sťažnosti obvineného vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne, ktorým bolo rozhodnuté, že vo veci konajúci predseda senátu a prísediaci nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania o povolenie obnovy konania vo veci tohto súdu, sp. zn. 3 T 232/2000. Tento inštančný postup nie je možné obísť. Následne sa potom treba vyrovnáť s námietkou zaujatosti celého Okresného súdu v Trenčíne.

Keďže na postup v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., vo veciach Krajského súdu v Trenčíne, neboli dané dôvody, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto zneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová

